

سوره هشتاد و هفتم - اعلی
این سوره در مکه نازل شده و ۱۹ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان
نام پروردگار و الایت را به پاکی یاد کن! خدائی که جهان را خلق کرد و به حد کمال
آفرید! خدائی که تقدیر کرد و هدایت فرمود! خدائی که مرتع و چمنزار پدید آورد! سپس آن
را خشک و تیره گردانید! (۱ - ۵)
ما قرآن را بر تو خواهیم خواند پس تو از یاد میر! مگر آن چه خدا بخواهد که او هر
چه را نهان و آشکار است می‌داند! و ما تو را به راه آسان موفق می‌داریم! پس تو پند بده
که پند دادن سود می‌بخشد! کسی پند می‌گیرد که از خدا بترسد! و هر آن که تیرم‌روزتر
است از آن دوری جوید! هموست که به آتش بزرگ دوزخ درآید! پس در آنجا نه بمیرد (که
رها شود) و نه آن چنان زندگی کند (که بخواهد)! (۶ - ۱۲)
رستگار شد آن کس که زکات داد! و نام پروردگارش را یاد کرد و نماز خواند! نه!
شما حیات این دنیا را برمی‌گزینید! اما حیات آخرت بهتر و پاینده‌تر است! بی‌گمان اینها در
صحیفه‌های پیشینیان است! صحیفه‌های ابراهیم و موسی! (۱۴ - ۱۹)